

Maastricht, juni 2012

Alsdan tommelde wij zoo soetens henen tot de maand Mei. Als dan begonnen wij de arme kinderen aan te nemen , om se te onderrichten in de christelijke leer en handwerken, als ook om door het gebed en heilige opwekkingen in die jonge harten eene goeden groend te leggen. (EG 51)

Beste medezusters in België, Brazilië, Indonesië, Kenia, Nederland, Oost Indonesië, Noorwegen, de Filippijnen, Tanzania, Timor Leste, en de USA.

Dit jaar, op 26 juni 2012 om precies te zijn, herdenken we voor de 148ste keer de sterfdag van Moeder Elisabeth. Het vieren van deze voor de congregatie zo historische dag, zal mooi en betekenisvol worden wanneer wij op een van de elementen van het charisma van onze Stichteress durven in te gaan en wel: om een solide basis in de harten van de kinderen te leggen, hen te onderrichten in de christelijke leer en hen te leren hoe God lief te hebben (cf. EG 51). Dit is één manier om onze trouw aan de Traditie van de Congregatie te evalueren en meer ruimte te scheppen in onze harten om zo voornoemd charisma op een nieuwe wijze gestalte te geven; een wijze zoals die nu, in deze tijd, bij ons past.

Moeder Elisabeth's leven en apostolaat bloeide op en werd gekleurd door haar authentieke persoonlijke relatie met de gekruisigde Jezus, zoals beschreven in de Bijbel en belichaamd in haar dagelijks leven. Het was Christus die haar zo zeer lief had, het was Christus die haar stevig vast hield en haar motiveerde haar gedane beloften gestand te doen. Vanuit deze authentieke relatie ontsproot in haar de sterke passie om zichzelf aan God toe te wijden en anderen ten dienste te staan. Door het voorbeeld van

haar leven en door haar memoires die wij, van toen af, als Traditie van de Congregatie hebben doorgegeven, realiseren wij onze zending voornamelijk bij de zieken, armen en diegenen die lijden door onrecht in de samenleving (vgl. Const. 3-4). Het is vanuit deze gedachte dat onze zorg zich specifiek richt op kinderen en vrouwen die worden misbruikt en die geweld wordt aangedaan, alsmede op diegenen die door de maatschappij worden buitengesloten dan wel gediscrimineerd vanwege leeftijd, sekse, ras en huidskleur, religie, sociale status, intelligentie, fysieke/psychologische beperkingen, etc.

Door EG 51 te lezen en hierover te reflecteren, worden wij ons bewust van de beweging van de Geest, die Moeder Elisabeth's leven kracht gaf, i.e. de leer en het handelen van Jezus, die echt respect had voor en hield van de zwakkeren, met name de kinderen (Mat. 18: 6; 19: 13-150). Dit respect en deze liefde voor de kinderen komt voort uit ons geloof dat wij, de kinderen inclusief, zijn geschapen naar Gods beeld en gelijkenis (Gen. 1:26-27). Het leven van kinderen is heilig. Kinderen hebben transcendenten waarde die van God komt. Ze hebben een natuurlijke waardigheid die zeer essentieel is en derhalve niet los gezien kan worden van hun zijn als personen. Zij zijn onze toekomst en de toekomst van de mensheid. Dit was de onderliggende instelling en missie van Moeder Elisabeth die niet alleen materiële hulp bood maar ook een solide basis in hun harten legde. Zij leerde hun praktische vaardigheden opdat zij goed uitgerust zouden zijn voor het leven dat hen wachtte. Tegelijkertijd leerde zij hen God lief te hebben en Hem trouw te blijven.

In EG 146-152 kunnen we tevens lezen hoe Moeder Elisabeth's barmhartige liefde voor de kinderen tot uitdrukking kwam. Zij was zeer bezorgd over de wreedheden en de mishandelingen die de kinderen werd aangedaan door de dames regentessen van het

weeshuis en die veel leed en onrust veroorzaakten onder de kinderen en de zusters. Deze dames, die antikatholiek waren, hitsten de kinderen op tegen gemeenschapsleven, veroorzaakten verdeeldheid en opschudding en zaaiden haat in de harten en het gemoed van de kinderen. Moeder Elisabeth zag dit en loste deze complexe zaken vervolgens met geduld en wijsheid op, waarbij zij zich liet vergezellen door gebed en boetedoening. Concreet betekende dit, dat zij de zusters die het niet meer aankonden overplaatste, het gezag in de betreffende communiteit verving, luisterde naar de zusters en hen bemoedigde, en de externe hulp in riep van pater Schijven. Uiteindelijk namen zij gezamenlijk de beslissing om de dames regentessen niet langer in dienst te houden vanwege de slechte invloed die zij hadden op de kinderen. Het was een tijdrovende bezigheid die veel energie eiste. Maar deze ervaring leert ons ook dat wij zoveel mogelijk informatie moeten vergaren om al onze keuzes te overwegen en de diverse vooruitzichten te onderzoeken alvorens tot handelen over te gaan, vooral als het om heel belangrijke beslissingen gaat.

Ja, kwesties die de toekomst van kinderen aangaan zijn een serieuze zaak omdat zij in hoge mate afhankelijk zijn van volwassenen. De manier waarop deze volwassenen hun kinderen behandelen zal beslist van invloed zijn om hun gedrag en karakter te ontwikkelen, vooral in relatie tot besef van hun eigenwaarde zowel als de waarde van anderen. Daarom zouden ouders, verzorgers en volwassenen zorg moeten dragen voor de fundamentele rechten van het kind en deze moeten waarborgen, inclusief het recht op voeding, kleding en onderdak, het recht op vrijheid en zelfbeschikking, het recht om mee te doen in de maatschappij en te gedijen als personen.

Doorheen de geschiedenis, in arme zowel als rijke landen, worden kinderen en vrouwen beschouwd als slachtoffers van onrecht en

geweld in Kerk en samenleving. Daden welke mogelijk gepleegd zijn door een ouder, een verzorger of iemand in een vertrouwenspositie zoals een leraar, een religieuze, een arts, een verpleegster, etc. Recentelijk zijn er in de katholieke Kerk verscheidene zaken betreffende kindermisbruik en verkrachting van vrouwen aan het licht gekomen, zaken aangespannen tegen de katholieke Kerk, inclusief gewijd leven. En hoewel deze zaken decennia geleden hebben plaats gevonden heeft de geavanceerde techniek van de sociale media nu, ervoor gezorgd dat deze informatie zich als een olievlek kon verspreiden. Het heeft iedereen geschokt en is tot een delicate en controversiële discussie geworden die tevens een van de redenen voor de geloofs- en vertrouwenscrisis onder de kerkgangers in de maatschappij beweert te zijn.

Het is voor ons zeker niet gemakkelijk geweest om te geloven dat een dergelijke immoraliteit en wreedheid in onze geliefde Moederkerk en congregatie heeft plaats gevonden. Vele priesters/broeders/zusters zijn getroffen, worden beschuldigd van kindermisbruik of van het kennen van iemand -mede priester/broeder/zuster- die zich hieraan schuldig heeft gemaakt. Als het Mystieke Lichaam van Christus waren er, in het begin, gevoelens in ieder van ons; gevoelens van woede, angst, schaamte, pijn, teleurstelling, droefheid, ongerustheid en machteloosheid. Wellicht bevinden wij ons nog steeds in een fase van ontkenning en kunnen wij het gebeurde niet goed bevatten. Dit heeft ons evenwel gebracht tot een nieuw inzicht en genade die ons dieper leiden tot een authentieke manier van leven; ten volle leven als volgelingen van Jezus.

Wat kunnen wij nog van deze situatie leren? Het volgende kan ons misschien helpen bij onze inzichten en inspiratie:

- ◆ **Ten eerste**, zowel de Kerk als hiërarchisch instituut als wij allen moeten leren om nederiger te zijn, om onze fouten openlijk toe te geven en oprecht te luisteren naar de verhalen van de slachtoffers, waarbij ingesloten de ernst van hun ervaringen en strijd.
- ◆ **Ten tweede**, we moeten de slachtoffers begeleiden op hun lange weg naar heling toe en afdoende maatregelen treffen om andere kinderen te beschermen tegen welke vorm van misbruik of geweld dan ook.
- ◆ **Ten derde**, het is heel belangrijk om de geschiktheid van zowel de kandidaten als de individuele leden te evalueren, middels initiële en voortgezette vorming, met name in het ontwikkelen van onderwijsprogramma's voor gezinnen en voor de Kerk, en door het geven van goede seksuele voorlichting om zo de bescherming van kinderen, jeugd en vrouwen te garanderen.
- ◆ **Ten vierde**, onze roeping als religieuzen is een levenslang proces. Ieder van ons, jong en oud, probeert telkens weer een beter mens te worden en het leven ook als zodanig ten volle te leven. Daarom zijn doorzettingsvermogen en ernst in het zelf aankweken van voortgezette vorming bij ieder lid ook zo belangrijk om spirituele en psychologische maturiteit te verwerven. Ieder van ons moet de gewoonte om bij te willen leren blijvend cultiveren: zelfreflectie, tijd maken voor het lezen van goede literatuur, en het in evenwicht houden van werk en gebed. Met zo'n houding zal het ons lukken om het verlangen om verder te gaan uit te diepen en te verscherpen om zo zèlf nog stiller, oprechter, gastvrijer en religieuzer te worden. Net zoals Moeder Elisabeth worden wij, indien uitgerust met spirituele wapenen, bekwaam om de moeilijkheden en uitdagingen die ons in het leven mogelijk te wachten staan het hoofd te bieden (vgl. EG 70 and 106). Om

kort te gaan, meer en meer groeien wij toe naar het ware volgen van Moeder Elisabeth die, net als Christus, de waarden van het leven en de waarheid verdedigde in plaats van deze te vernietigen.

- ◆ **Ten laatste**, moeten we ons realiseren dat religieuzen niet boven de wet staan. Dientengevolge, zijn wij verplicht om in zaken die tot vergrijp leiden, samen te werken met de civiele overheden, niet enkel omdat deze zaken het Canoniek recht schenden maar evenzeer omdat zij indruisen tegen het strafrecht.

Beste zusters, vanaf het begin heeft de spiritualiteit van onze congregatie een unieke bijdrage geleverd aan het belang om een goede basis in de harten van de kinderen te leggen en hen tegelijkertijd te begeleiden op hun reis om te leren hoe God lief te hebben (vgl. EG 51). Doorheen de geschiedenis van de congregatie heeft dit alles gestalte gekregen en is er concreet vorm aan gegeven op het gebied van de sociale dienstverlening, pastorale zorg, onderwijs en gezondheidszorg. Het zorg dragen voor de kinderen in onze weeshuizen en dagverblijven, het onderdak verlenen aan straatkinderen, de leeractiviteiten voor de ongetuigden, het zorgen voor ongewenste babies en voor de zieken, het onderwijzen van kinderen en de jeugd in onze scholen zijn allemaal effectieve middelen voor ons, om onze zending te realiseren en uitdrukking te geven aan onze solidariteit met en onze mededogende liefde voor kinderen, vrouwen en de kwetsbaren in onze maatschappij. Echter, zowel individueel als als instituut moeten ook wij ons realiseren wat onze zwakheden zijn. Het is daarom ook dat wij u uitnodigen dan wel verzoeken om, individueel en gezamenlijk, op communiteits, Unit, Regio, en Provincie niveau alsmede in de apostolaten, voornoemde kwesties op serieuze en verstandige wijze te integreren in de initiële en

voortgezette vormingsprogramma's / activiteiten community-evaluatie, etc.

We doen ons uiterste best om onze zending uit te dragen, om zorg te dragen voor het leven en de levende waarden voor de toekomst van onze Moederkerk en maatschappij te waarborgen. Moge de herdenking van de sterfdag van Moeder Elisabeth voor ons allen en voor de universele Kerk tot een vernieuwingsbeweging worden om onze belofte kinderen en vrouwen te beschermen tegen welke vorm van misbruik of geweld dan ook, gestand te doen. Mogen wij de moed hebben om op te komen voor waarheid en eerlijkheid, hoe pijnlijk dit ook mag zijn. Anders zullen steeds minder kinderen tot God komen en Hem liefhebben.

Wij wensen u een fijne Feestdag toe!

INDRUKKEN EN INSPIRATIE BIJ DE VIERING VAN ONS 175ste JUBILEUMJAAR

Introductie

Beste zusters, de viering van ons 175ste jubileumjaar behoort inmiddels alweer tot het verleden. Ieder gebied is -in aanloop naar de grote feestdag toe- zeer creatief gebleken zowel in het ontplooiën van activiteiten als in het treffen van voorbereidingen en heeft daardoor een eigen hoogtepunt in de vieringen bereikt. Als congregatie hebben we deze mijlpaal samen gevierd. Het was overduidelijk dat ieder gebied bij het vieren van dit feest de hele congregatie vertegenwoordigde. Het gevoel van eenheid werd

zichtbaar in de decoraties, de tentoonstellingen, het jubileumboek, maar voornamelijk in de gebeden met speciale intenties.

We loven de Heer voor deze prachtige ervaring om getuige te mogen zijn van Zijn wondere werken in ieder gebied en voor de eenheid in de congregatie. We zijn u allen, onze zusters, uitermate dankbaar voor het op zoveel verschillende wijzen betrokken zijn om dit jubileum tot een inspirerende en gedenkwaardige gebeurtenis te maken.

We zullen ervoor zorgen dat dit jubileum niet op de achtergrond raakt om uiteindelijk helemaal te worden vergeten. We zullen de hieruit verkregen inspiratie als iets kostbaars meenemen op onze weg naar de toekomst toe. Het is daarom ook dat we deze inspiratie en indrukken alsmede de boodschap die de zusters uit het vieren van ons jubileum in de verschillende gebieden hebben meegekregen, nu met u delen. Om kort te gaan, wij delen met elkaar de zoete vruchten van dit jubileum in de hoop dat deze ons zullen verrijken en verenigen.

Provincie Nederland

Omdat zij al op leeftijd is, stemt het de Provincie Nederland heel dankbaar dat zij het 175ste jubileumjaar van de congregatie nog mee heeft kunnen vieren. In tegenstelling tot andere gebieden, kunnen wij geen activiteiten meer uitvoeren waarbij mensen van buiten de congregatie zijn betrokken.

Voor ons was deze viering veeleer een manier om uitdrukking te geven aan onze dankbaarheid voor Gods liefde, genade en leiding waarmee Hij onze congregatie op haar levensweg begeleidt. Het is in diepe dankbaarheid dat wij ‘Hoopvol Verder’ als ons jubileumthema hebben durven kiezen.

In zijn preek benadrukte monseigneur F. Wiertz, hoofdcelebrant in de Eucharistieviering die in de kapel van ons Moederhuis werd gehouden, het belang van de waarde die religieus leven ook nu nog, in onze moderne tijd, heeft (29 april 2012 viel samen met Roepingenzondag). Zijn oproep bevestigde ons in ons geloof dat religieus leven niet stopt wanneer zusters niet langer meer actief zijn in hun apostolaatswerken. Zeker, we realiseren ons maar al te goed dat, voor wat het lidmaatschap betreft, de Provincie Nederland afneemt in aantal. Moeten we daarom treuren? Absoluut niet “Alles is goed op zijn tijd” (Ecc. 3, 11). De Provincie is betekenisvol geweest in haar apostolaatswerk. Maar nu is voor ons de tijd gekomen om een rol achter de schermen te vervullen. We zijn er trots op dat we nog altijd van betekenis zijn in het leven van de congregatie door deel te blijven hebben aan het ‘realiseren van de apostolische opdracht van de congregatie door een leven van gebed’ (vgl. Dir. 39) en door aandacht te schenken aan, te sympathiseren met en begaan te zijn met de andere gebieden.

Voor de Provincie Nederland was het 175-jarig jubileum van de congregatie waarlijk een belangrijk moment om bij stil te staan. Niet om alles wat er bereikt is te memoreren maar veeleer om te genieten van alle genadevolle momenten die we door de jaren heen hebben ervaren.

Het feest behoort nu weer tot het verleden. We willen onze levenswandel voortzetten, 'Hoopvol Verder', dankbaar als we zijn voor de jongere, volgende generatie, aan wie wij, in oprechtheid toegedaan, het geestelijk erfgoed ons door onze Stichteres nagelaten, mogen doorgeven. En dit alles tot meerdere eer en glorie van God en voor het heil van onze naasten.

Provincie Indonesië

Leken medewerkers als steunpilaren van onze beweging

De viering van het 175-jarig jubileum van onze congregatie viel samen met het 60-jarig bestaan van de Stichting Tarakanita. Ten behoeve van dit grootse evenement werd er een comité opgericht waarin CB zusters en medewerkers van verschillende apostolaten (onderwijs, gezondheidszorg en sociale-pastorale zorg) zitting namen. Het was een tamelijk groot comité met heel veel afgevaardigden. Dit comité organiseerde een heel jaar lang alle werkzaamheden die een aanvang namen op 29 april 2011 en duurden tot en met 29 april 2012. Het is voor de eerste keer dat wij in zo'n comité hebben samengewerkt. En we mogen wel zeggen dat het een waardevolle ervaring was.

We overdachten het volgende:

- ◆ Volledige betrokkenheid

Toen onze medewerkers en lekenpartners werd gevraagd zitting te nemen in het comité, waren zij zeer enthousiast. Het was een hele eer voor hen dat de zusters hen dit wilden toevertrouwen en het motiveerde hen om het beste van zichzelf te geven. Hun enthousiasme kwam tot uiting in hun volledige betrokkenheid. Vaak moesten zij, in het belang van het comité, hun eigen werkschema eraan geven en al hun tijd, energie en materiële goederen geven voor de taak die hen was toevertrouwd.

- ◆ Zeer creatief en rijk aan ideeën.

Gedurende het traject van de werkzaamheden van het comité kwamen onze leken medewerkers vaak met nieuwe, geweldige ideeën. Dit resulteerde in veel interessante en

goede activiteiten. Al deze activiteiten maakten de mensen niet alleen benieuwd ze bleken ook betekenisvol voor hen.

- ◆ De eenheid en de verbondenheid van het CB-partnerschap wordt hechter. De zusters en vele medewerkenden in de diverse apostolaten hebben als één team samengewerkt. Hoewel de co-ordinator van ieder subcomité een zuster was, waren velen van de leden onze leken medewerkenden. Alle activiteiten rond dit jubileum hebben, geïnspireerd door de spiritualiteit van de congregatie, de eenheid en zuster/broederschap versterkt.
- ◆ Middelen om spiritualiteit te delen
In het samenwerkingsproces als team kregen de zusters de gelegenheid om de spiritualiteit te delen.
- ◆ Probleemoplossend management
Een enkele keer moest het comité een reeds goed voorbereid plan wijzigen omdat de omstandigheden dat verlangden. Het was bewonderenswaardig om te zien hoe de teamleden in zo'n situatie handelden. Ze waren steeds weer bereid om het probleem op te lossen en zochten naar de beste manier om er zo goed mogelijk mee om te gaan.
- ◆ Elkaar verrijken en aanvullen
De ervaring van een heel jaar lang deel uit te hebben gemaakt van een comité heeft de zusters ten diepste geïnspireerd. Het heeft de leden, zusters en leken medewerkenden, wederzijds verrijkt en aangevuld.
- ◆ Hoge mate van flexibiliteit
Soms bracht het plotseling veranderen van de plannen ons in verlegenheid en verwarring. We hebben echter gemerkt dat onze leken leden zeer flexibel zijn en de veranderingen kalm opnamen. Zij waren steeds weer bereid onzekere situaties en veranderingen het hoofd te bieden.

Wat wij hiervan geleerd hebben is dat, in de toekomst, deze vorm van samenwerking verder uitgebouwd moet worden. Dit is zeker waar als wij het lidmaatschap in aanmerking nemen en het vergelijken met onze apostolaatswerken. Onze leken medewerkers zijn onze medepartners in ons pogen de spiritualiteit in het apostolaat te delen. We hopen dat de ervaringen voor wat betreft samenwerking in dit jubileumcomité, een stimulans zal zijn om het aantal lekenkrachten in de congregatie uit te breiden.

Noorwegen

De jubileumvieringen voor de 175ste verjaardag van de congregatie zullen nooit worden vergeten. Het ontstaan van de congregatie is gebaseerd op de ervaringen van Moeder Elisabeth met de liefde van Jezus; liefde die zij voornamelijk vond in het Kruismysterie. Dit is ongewoon voor ons en we hebben het dan ook nooit helemaal goed begrepen. Daarom ook is het dat wij telkens weer de levensgeschiedenis van Moeder Elisabeth ophalen en het tot onderwerp van onze reflectie maken in ons dagelijks leven.

Na afloop van het feest, dat op 30 april 2012 in onze parochie werd gevierd, waren onze harten vervuld van dankbaarheid en vreugde. Het zijn gevoelens die ook vandaag de dag nog heel sterk in ons leven. We konden Moeder Elisabeth's aanwezigheid en vreugde daadwerkelijk voelen. Het verheugde ons dan ook zeer, dat wij haar spiritualiteit konden uitdiepen en deze mochten doorgeven aan de ouders, de jeugd en de kinderen in de parochie alsmede aan een groep vrouwen van andere religies (Protestant, Methodist, Mormoon en Baha'i).

De zes thema's ons door het Generaal Bestuur aangeboden voorafgaand aan het Generaal Kapittel van 2011 als onderwerpen

van spirituele verdieping, waren voor ons een middel, om zowel individueel als gemeenschappelijk (recollectie in de communiteit) onze spiritualiteit te beschouwen en deze vervolgens naar eigen kracht en capaciteit gewetensvol en zelfverzekerd uit te dragen. Een van de specifieke voorbeelden van het charisma van onze Stichteres is haar enorme respect voor de Sacramenten van Vergeving, Eucharistie en Ziekenzalving. In het ten dienste staan van patiënten die katholiek zijn schenken wij dan ook veel aandacht aan deze drie sacramenten. We doen ons best om onze patiënten *sacramentele* and pastorale zorg te bieden voordat deze overlijden. Het spiritueel bijstaan van patiënten is dringend nodig. Deze ervaring kan gezien worden als een teken voor de andere verpleegsters die niet katholiek zijn, voor de patiënten zelf en hun familieleden.

Al vanaf het noviciaat hebben we steeds weer opnieuw over de levensgeschiedenis en zending van Moeder Elisabeth gelezen, en telkens geeft dit ons weer nieuwe inspiratie. We hebben geleerd van en verlangd naar de genade van het gebed haar door God geschonken. Het is door deze genade dat God ons, tot op vandaag de dag, waakzaam houdt en aanmoedigt om onze zending hier in Moss, Noorwegen, uit te blijven dragen

We realiseren ons dat onze behoefte aan spirituele voortgezette vorming nooit genoeg zal zijn en dat deze tot aan het einde van onze levensdagen gevoed zal moeten worden. Enkel met geestelijke wapenen zullen wij in staat zijn om de uitdagingen van ons religieus leven tegemoet te treden en deze als Gods genade uit te dragen. Aldus zijn wij standvastig en volhardend geworden en zijn wij ons terdege bewust van onze grenzen en zwakheden.

"Want als God aan 't hart spreekt dan zwijgt de liefde niet" (EG 91).

Regio Tanzania

We zijn blij met en dankbaar voor de speciale Basisbrief die het Generaal Bestuur t.g.v. dit feest heeft doen uitgaan. We zijn ook blij en dankbaar voor het door zr Theresiata (Brazilië) geschreven jubileumlied. Een woord van dank ook omdat wij in dit jubileumjaar ondersteund en begeleid werden op onze weg naar financiële onafhankelijkheid toe. De inzegening van het huis in dit zo bijzondere jaar is voor ons een uitnodiging om een betere toekomst tegemoet te zien.

Centrale plaats voor het vieren van dit jubileum was Nairobi. We hebben deze gebeurtenis samen laten vallen met de inzegening van het CB Center. Op deze wijze werden de zusters in de gelegenheid gesteld om erbij aanwezig te zijn, het te bekijken en iets van de sfeer van de nieuwe kamers in het pas gebouwde huis te proeven. Het was tevens ook een goede gelegenheid voor een bijeenkomst over voortgezette vorming. Op speciale wijze heeft deze viering ertoe bijgedragen dat wij nog meer van de congregatie en de Regio zijn gaan houden. Het heeft de zusters meer hoop gegeven en bij hen het bewustzijn versterkt dat zij zelf verantwoordelijk zijn voor de toekomst van de Regio. Tenslotte heeft het de zusters ook geïnspireerd om de groei naar verzelfstandiging, getrouw te volvoeren.

Regio Filippijnen

En Moeder Elisabeth glimlachte minzaam...

En te midden van alle feestelijkheden verbeeldde wij ons dat Moeder Elisabeth minzaam glimlachte! In een echt feestelijke sfeer, in aanwezigheid van onze vrienden, gasten, familieleden en missie partners waren er vreugde en blijde gezichten alom. Ja, wij hebben ons uiterste best gedaan om ons op deze feestelijke

gebeurtenis voor te bereiden. Het werd inderdaad een feest om nooit te vergeten. Wij, de zusters van de Bohol gemeenschap en de Project 4 gemeenschap, waren bijeen in Tagaytay City. De eerste dagen brachten we door in plechtig gebed en reflectie waarin we terugkeken op de gebeurtenissen en ervaringen van Moeder Elisabeth bij het stichten van de congregatie. Hoe het eens was en hoe het nu is in de verschillende delen van de wereld en ook waar wij, in de Filippijnen, nu staan. Het was inderdaad een lange reis van 175 jaar, een reis met voor- en tegenspoed. Dankbaar en vol vreugde zijn we nu op dit moment in de tijd aanbeland.

Na de plechtige Eucharistieviering genoten wij samen met de geïnviteerden een eenvoudige maaltijd. Aansluitend was er een powerpoint presentatie over de geschiedenis van de congregatie, haar charisma en spiritualiteit waarbij ook de geschiedenis van de CB Filippijnen werd belicht. Daarna vermaakten onze bezoekers ons tot ons groot genoegen met zang en dans.

Ook onze zusters in Mindanao, de Davao gemeenschap en de Musuan gemeenschap vierden samen met familieleden vrienden en missie partners feest in Dumalinao. Hoe fantastisch om dit als congregatie samen te mogen vieren. We waren één in gebed en geest! Moge de Naam des Heren voor altijd geprezen zijn!

Regio Oost Indonesië

Met betrekking tot ons jubileum hebben wij diverse activiteiten ontplooid en zo onze congregatie opnieuw bij de jeugd, de parochianen en andere mensen geïntroduceerd. Hieruit hebben we geleerd en ervaren hoe te leven in verschillende culturen maar wel één van hart in het opbouwen van onze CB congregatie in de maatschappij.

Bij alle evenementen die plaatsvonden t.g.v. het vieren van ons jubileum hebben we de woorden van Moeder Elisabeth ervaren: “De goddelijke Voorzienigheid heeft voor alles gezorgd”.

Met Gods Voorzienigheid en ons vurig en voortdurend gebed, ons open hart, liefde, toewijding en opofferingen in onze apostolaatwerken hebben wij in Papoea daadwerkelijk de schitterende wonderen van God mogen aanschouwen. Alles is ons overvloedig ten deel gevallen. We durven zelfs te zeggen dat onze vrienden, familieleden, donateurs, en parochianen voor deze feestelijke viering van ons 175-jarig jubileum rijkelijk in alles hadden voorzien. We hebben zelf geldelijk nauwelijks iets hoeven bij te dragen voor dit feest. En dus mogen we concluderen dat dit feestelijke evenement voornamelijk een viering was van de mensen, mogelijk gemaakt door de zegen die wij van Moeder Elisabeth mochten ontvangen. Daarom, durven we te stellen dat ons voldoende genade is geschonken om onze dankviering, hoe eenvoudig ook, gedenkwaardig te laten zijn.

Wij zien het werk van God in al onze jubileumvieringen. Tot onze verrassing droeg de bisschop de heilige Mis op samen met zestien priesters, allen concelebranten, en nog veel meer andere priesters. Ook veel mensen woonden deze mis bij die als speciale intentie had te bidden voor de aanwezigheid van de zusters in Papoea en hun zending.

Als CB zusters zijn we er uiteraard heel trots op dat de visie en zending van de congregatie zoveel mensen in het hart heeft geraakt. Dit blijkt wel uit hun bewoordingen en opgedane indrukken tijdens deze jubileumviering van 175 jaar congregatie. Velen hebben de vriendelijkheid van onze oudere zusters, die hen hebben omgevormd tot betere mensen, zeer gewaardeerd. Sommigen hebben aan die dankbaarheid uitdrukking gegeven door bloemen te sturen, wenskaarten, etc.

Ook op de herdenkingsdag zelf ervoeren wij ons één zijn als CB zusters over de hele wereld. Samen loven wij de Goede Heer met ons gezang en gejubel. We hebben ons met verschillende activiteiten op deze dag voorbereid – spiritueel en fysiek – en op deze zo belangrijke dag één van geest onze dank uitgezegd.

We hopen dat we de boodschap die de Bisschop van Sorong ons in zijn preek meegaf in praktijk zullen weten te brengen. Er zijn vier inspirerende gedachten:

- ✓ Onze aanwezigheid en ons dagelijks leven moeten een levend getuigenis zijn voor andere mensen.
- ✓ We moeten blijven bouwen aan eenheid en zusterschap ten einde de opdracht van God te vervullen: Zijn Rijk in de wereld te brengen.
- ✓ We moeten standvastigheid betrachten in het liefhebben van anderen met name de uitgesloten en armen.
- ✓ Door de zending van de zusters zijn velen gered. De bisschop en de mensen zijn daar dankbaar voor.

Communitieit Memphis - USA

Het is bij lange na niet genoeg om God te bedanken voor het feit dat Hij ons op onze 175 jaar lange reis heeft willen begeleiden. Zijn liefdevolle goedheid en trouw maken het ons mogelijk de uitdagingen die wij als congregatie op onze levensreis tegenkomen te overstijgen. We danken God dat Hij ons nog altijd toevertrouwt deel te hebben aan zijn zending, Zijn heilswerk. 175 Jaar is een lange tijd; tijd door God aan ons gegeven. We mogen dan misschien wel oud zijn in jaren, qua leeftijd zijn we volwassen. Echter, trots zijn hierop of ons enkel realiseren dat we oud zijn is niet genoeg. Het is de hoogste tijd voor ons om ons geloof in God te verdiepen en een duidelijker beeld te krijgen van Gods wil voor ons. Met 175 jaar is dus voor ons de tijd

aangebrosen om ons leven als congregatie te vernieuwen om, in het deelhebben aan Zijn Zending, uit te zien naar iets geheel nieuws. Het is tijd voor ons om –met de ontwikkeling van de spiritualiteit van Moeder Elisabeth- voorwaarts te gaan en gehoor te geven aan Gods roepstem die in ons klinkt in met een nieuw elan, nieuwe hoop en nieuw te zetten stappen in het vershiet.

Het is tijd voor ons terug te keren naar onze bron, de geest van Moeder Elisabeth, om gehoor te kunnen geven aan Gods roeping in deze snel veranderende wereld.

Het jubileumlied dat wij ter gelegenheid van dit feest hebben gezongen is een instrument dat ons verenigt met de hele congregatie. Het is tevens een instrument dat wij gebruiken om ons gevoel van samen één congregatie te zijn, te verdiepen. We zijn heel dankbaar voor dit lied omdat het de grote vreugde en dankbaarheid van ieder gebied voor dit feest voelbaar maakt met name wanneer wij dit lied samen en op dezelfde tijd zingen. Zelfs een kleine communititeit als de onze, ver verwijderd van andere communititeiten, kon daadwerkelijk die eenheid van geest voelen, die samen beleefde vreugde en die gezamenlijk uitdrukking van dankbaarheid.

“Geef dat mijn hart in liefde vlamt maak mij tot uw dienst bekwaam” was het thema dat wij voor deze jubileumviering hadden uitgekozen. Het heeft ons tot het inzicht gebracht dat de liefde van God die brandt in onze harten, het ons mogelijk maakt de moeilijkheden wij in onze zending ondervinden te overstijgen. We stelden ons voor hoe vurig de vlam van Gods liefde toentertijd in het hart van Moeder Elisabeth gebrand moet hebben d.w.z. toen zij in de stad Maastricht haar zendingswerk begon. En nu, nu we dit 175-jarig jubileum vieren, stellen wij ons voor hoe vurig die vlam van Gods liefde brandt in de harten van al haar dochters. Niet enkel in Maastricht maar overal ter wereld. Het

heeft ons daadwerkelijk versterkt en nieuwe hoop gegeven op groei.

En ook al bestaat deze community uit slechts drie personen, toch hebben ook wij deze viering voorbereid, zij het in een kort tijdsbestek en met slechts enkele activiteiten. Voor ons is deze tijd van voorbereiding veeleer een terugkijken op de reis van ons gezonden zijn. We realiseren ons dat het doen van apostolaatswerk niet gemakkelijk is, maar deze viering heeft ons de kracht gegeven om, hoopvol als we zijn, ons zendingswerk hier in deze plaats voort te zetten.

We realiseren ons dat we deze dankbaarheid en vreugde niet kunnen verbergen. Zij zullen afstralen en van invloed zijn op iedereen om ons heen. Het is precies zoals Moeder Elisabeth placht te zeggen; "...want als God aan 't hart spreekt dan zwijgt de liefde niet." Dit is wat wij gedurende de viering hebben ervaren, ook al waren wij slechts met z'n drieën en ook al waren er slechts enkele aanwezigen. Deze jubileumviering is voor ons de tijd bij uitstek om de geest van de congregatie bij anderen bekend te maken. Deze viering heeft gemaakt dat wij het verleden zijn gaan waarderen, dat wij het heden accepteren en God daarvoor bedanken en dat wij de toekomst met geloof en hoop tegemoet te zien.

Leut, België

Het feest van het 175-jarig jubileum van onze Congregatie is alweer een tijdje achter de rug maar zeker nog niet vergeten. Overal werd gevierd naar vermogen en mogelijkheden.

Wij, de CB-zusters die in Leut leven en werken, hadden het voorrecht in het geboortedorp van onze Stichteres iets te mogen organiseren. We droomden ervan bij haar geboortehuis, het

rentmeestershuis van kasteel Vilain XIII, een gedenkplaat te onthullen. Met de onthulling van deze gedenkplaat en de inhuldiging van een nieuw straatnaambord: ‘Elisabeth Gruytersdreef’, wilden we Moeder Elisabeth eren en haar spiritualiteit doorgeven. Daartoe diende ook de powerpoint presentatie over het leven van onze Congregatie die in de plechtige Hoogmis getoond werd.

We wisten dat wij op eigen kracht zo’n historisch moment nooit tot een gedenkwaardig gebeurtenis zouden kunnen maken. Daarom hadden wij lekenpartners nodig. Uit de documenten van onze Congregatie, rijk aan spiritualiteit, kon het feestcomité bestaande uit talrijke lekenvrijwilligers, ook jongeren, inspiratie putten en sterk erbij betrokken zijn.

Voor ons zelf was dit een gezegende dag. Veel medewerk(st)ers en sympathisanten vierden mee; ook van buiten Leut, uit Maastricht en zelfs uit Brussel, de hoofdstad van Europa. Het was echt een verhoring van ons gebed en ons vertrouwen in de Goddelijke Voorzienigheid. Heel de voorbereiding hielp ons ook om ons steeds meer te verdiepen in onze roeping. Zo gaan wij hoopvol verder!!! Moge de naam des Heren voor altijd gebenedijd zijn!

Communitéit Brazilië

Tien april 2012 werd een belangrijk moment voor ons in Brazilië. Het is in het vijfde jaar van onze aanwezigheid hier in Brazilië dat wij nu, samen met alle zusters van de congregatie, in dezelfde Geest en met een hart brandend van Liefde ons 175ste jubileumjaar mogen vieren. Net zoals Moeder Elisabeth hebben ook wij ervaren dat God in alles voorziet en voor alles zorgt. De aanwezigheid van Mgr Dom Jose Geraldo, Bischof van Juazeiro,

pater José Potter en drie andere priesters in deze viering was voor ons een speciale genade. Het was verbazingwekkend om te zien dat de parochianen deze viering niet alleen bijwoonden maar hiervoor ook nog eens alles wat we nodig hadden, hadden voorbereid. Het was een feest van en door de mensen, met name voor de parochianen vanwege hun enorme inzet in het hele proces. Ze waren heel tevreden met het bereikte resultaat. Het jubileumlied werd prachtig en gracieus ten gehore gebracht waarbij de muziekkapel van de militaire politie speelde. Het was geweldig om zoveel liefde van de mensen en de steun van zoveel andere verenigingen te mogen ervaren.

Tot onze verrassing heeft de mogelijkheid om in vrome toewijding onze geloften te vernieuwen tijdens de heilige Eucharistieviering de horizon van de mensen geopend over een verbintenis voor het leven in toewijding aan God. Het heeft hen een betere kijk gegeven op wat religieus leven allemaal inhoudt. En hoewel in het Engels, heeft het toch hun aandacht getrokken en hun waardering voor de genade van roeping. We hebben gemerkt dat onze aanwezigheid in Brazilië de harten van de mensen heeft geraakt. Dit heeft bij ons de twijfel weggenomen om het licht te kunnen zien en heeft gemaakt dat ons hart in liefde vlamt om God te dienen voor het heil van de mensheid.

Conclusie

Beste zusters, wij waarderen ten zeerste de creativiteit die u, op zoveel verschillende manieren, aan de dag gelegd heeft voor wat betreft het delen van de congregatiespiritualiteit gedurende dit jubileumjaar. We zijn heel erg dankbaar dat u met al uw activiteiten op de een of andere manier tegemoetgekomen bent aan de droom van het Generaal Kapittel 2011, namelijk de spiritualiteit van de congregatie te delen door het opbouwen en versterken van het netwerken en samenwerken met leken. Het is

zeker waar dat alle gebieden hun medewerkenden, missie partners en eigen personeel hebben uitgenodigd om aan haast alle jubileumactiviteiten deel te nemen. Hun betrokkenheid heeft ons jubileum tot een gedenkwaardige en vruchtbare gebeurtenis gemaakt. We hopen deze vorm van partnerschap, samenwerking en netwerken met leken in de toekomst te kunnen continueren. Dit is één van onze manieren om onze spiritualiteit te delen en onze zending voort te zetten. We hebben ook heel goed gezien hoe waardevol de samenwerking met leken is. Wij feliciteren u met alles wat er gedurende dit jubileumjaar heeft plaatsgevonden.

LIDMAATSCHAP

POSTULAAT

Provincie Indonesië

Op 26 juni 2012, beginnen drie kandidaten hun postulaat in het Vormingshuis van Yogyakarta. Wij vragen u voor hen te bidden en hen te blijven steunen zodat zij Gods roepstem zullen kunnen horen en volgen.

De namen van de kandidaten zijn:

1. Fransiska Rosalia (Rosa) van de St Maria Fatima parochie – Magelang
2. Sherty Margareth (Sherty) van de St Yohanes Pemandi Raha parochie – Sulawesi
3. Bernadeta Amelia Pertiwi (Dita) van de St Franxiskus Xaverius parochie - Aimas - Sorong

NOVICIAAT

Regio Tanzania

Op 26 juni 2012, beginnen twee postulanten hun noviciaat in het Vormingshuis van Tengeru – Arusha, Tanzania:

1. Katarina T. Kiwali, uit het bisdom Moshi

2. Matrona P. Kavise uit het bisdom Moshi

Laat ons bidden voor deze twee nieuwe novicen nu zij blijvend verdere stappen zetten op de weg van hun initiële vorming. We feliciteren alle kandidaten die recentelijk hun postulaat dan wel noviciaat gestart zijn.

IN MEMORIAM

*“Uw genade gaat boven dit leven en mijn lippen spraken uw lof.”
(Ps. 63, 3-4)/*

1. Zr Odiline Schobben werd geboren in Maastricht op 16 juli, 1926, deed haar professie in onze congregatie in Maastricht op 16 november, 1954, en is overleden te Maastricht op 3 mei, 2012.
2. Zr Marie Ivo Suwarti werd geboren in Yogyakarta op 16 augustus, 1922, deed haar professie in onze congregatie in Yogyakarta op 2 februari, 1947, en is overleden te Yogyakarta op 11 mei, 2012.
3. Zr Theresianne Muninggar Sasraningrat werd geboren in Padang, West Sumatra Barat op 1 april, 1938, deed haar professie in onze congregatie op 26 juli, 1961, en is gestorven te Jakarta op 10 juni, 2012.

Moge God hen de eeuwige vrede en zaligheid schenken.

TOEWIJZING NIEUWE OPDRACHT

1. Zr Mariella Ngatmini van de Provincie Indonesië is vanaf 1 mei 2012 overgeplaatst naar de Regio Oost Indonesië.
2. Zr Elisia Listiati Tjahaya van de Provincie Indonesië is vanaf 1 juli 2012 overgeplaatst naar de Regio Oost Indonesië.

We zijn deze twee zusters dankbaar voor hun bereidwilligheid om het ledental en de zending van de Regio Oost Indonesië te versterken. We hopen dat beiden zich snel zullen aanpassen aan en zich thuis zullen voelen in hun nieuwe omgeving. We zijn ook dankbaar voor de ruimhartigheid waarmee het Provinciaal Bestuur van Indonesië deze zusters heeft willen delen en zenden.

NIEUWS VAN ONZE MISSIONARISSEN

1. Zr Ancilia Sus Indrati van de Memphis gemeente (USA) brengt haar vakantie en tijd voor spirituele verdieping door in Indonesië en wel van 15 juni – 6 augustus, 2012.
2. Zr Pauline Sundari van de gemeente in Noorwegen zal haar vakantietijd in haar geboorteland, Indonesië, doorbrengen. Haar vakantie duurt van 29 augustus – 12 november, 2012.

We bidden voor hen, dat zij samen met hun familieleden en de zusters in Indonesië inspirerende momenten mogen ervaren.

APOSTOLAAT

Sinds 2 mei 1976, was de Provincie Indonesië betrokken bij de zending van de Atmajaya Foundation in Jakarta. Deze Stichting staat de mensen voornamelijk op het gebied van de gezondheidszorg ten dienste. Na een lange periode van netwerken gaat de Provincie zich nu richten op een andere fase van congregationeel leven. Door omstandigheden heeft de Provincie besloten te stoppen met dit apostolaat en heeft zij zich op 3 mei 2012 uit het Atmajaya ziekenhuis terug getrokken. We bidden dat het zaad dat in Atmajaya werd gezaaid vruchten voort zal kunnen blijven brengen ook zonder de fysieke aanwezigheid van onze zusters.

VANUIT HET GENERAAL BESTUUR

1. Zr Consepta Resti Wijayati en zr Beatrix Benga Geroda van de Provincie Oost Indonesië hebben hun cursussen aan de Clinical Pastoral Education centre (CPE) in de Filippijnen afgerond. Zr Consepta is daarna op 2 april 2012 naar Indonesië teruggekeerd terwijl zr Beatrix in de Filippijnen is gebleven om haar verpleegstersstudie te vervolgen. We hopen dat de cursus die zij aan het CPE hebben gevolgd vruchtbaar voor hen zal blijken te zijn bij het voortzetten van hun dienstbaarheid aan de congregatie en haar zending.
2. Zr Theresia Sie Thoo Nio van de Provincie Indonesië is door het Generaal Bestuur in de gelegenheid gesteld om naar het Moederhuis te komen voor oriëntatie en om de historische en spirituele rijkdom van de congregatie, zoals deze in onze archieven wordt bewaard, grondig te bestuderen. Zij is aangesteld om het archief van de Provincie te gaan beheren. Moge deze oriëntatieperiode voor haar een vruchtbare zijn.

SPECIAAL WOORD VAN DANK VAN ZR ROSARIA NUR HARDININGSIH

“Beste zusters, graag wil ik mijn welgemeende dank uitspreken voor de vele blijken van belangstelling die ik, n.a.v. mijn zilveren professiefest in de congregatie op 26 april j.l., mocht ontvangen. Uw aardige attenties en de liefde waarmee u mij bent toegedaan waren overweldigend. Ik ben vooral dankbaar voor uw gebed, steun en voor het feit dat u mij voortdurend wilt begeleiden met zegeningen. Dit alles heeft mij gesterkt om mijn levensreis in dienst van het leven en de zending van de congregatie, samen met u allen voort te zetten. Nederig vraag ik u voor mij te willen

blijven bidden en mij te willen blijven zegenen. Heel hartelijk dank voor alles.”

AGENDA VAN HET GENERAAL BESTUUR

1. Zr Rosaria Nur Hardiningsih heeft de zusters in de gemeenschappen van de USA een bezoek gebracht en wel van 2 –16 juni, 2012.
2. Zr Lisbeth Cicih Ratwasih bracht van 7 – 14 mei 2012 een bezoek aan de zusters in Noorwegen. Het oorspronkelijke plan was dat zr Hetty haar op deze reis zou vergezellen. Helaas was dit niet mogelijk daar zr Hetty nog altijd in de afrondingsprocedure zat voor het verkrijgen van de benodigde documenten om naar Maastricht te kunnen komen.
3. Zr Hetty Sri Wijayanti arriveerde in Maastricht, Nederland, op 21 juni 2012.
4. Zr Jane Ann Aballe kwam, na haar visitatie aan Brazilië te hebben afgerond, op 25 juni 2012 in Maastricht, Nederland, aan. Zij was o.a. in Brazilië om bij zr Evelyn Aranas te zijn gedurende de afwezigheid van zr Theresiata Suwarsih.
5. Zr Rosaria Nur Hardiningsih en zr Jane Ann Aballe zullen, van 30 juni tot en met 5 augustus 2012, de Regio Tanzania bezoeken. Dit bezoek is ondermeer ook bedoeld als opiniepeiling in voorbereiding op het benoemen van een nieuw regionaal bestuur in juli. We vragen u te bidden voor de zusters in deze regio, voor een goed en gezegend verloop van de opiniepeiling en voor de taak die het nieuwe regionaal bestuur te wachten staat.

Mogen wij u vriendelijk vragen om extra gebed voor ons zodat de Heer ons op onze reizen veilig en gezond houdt en aan onze programma's in de verschillende plaatsen vruchtbaarheid schenkt.